

بحران کم آبی نتیجه‌ی جنگل تراشی‌هاست

سروش صدر

ابرها و افزایش بارندگی‌ها کمک کند. در این شرایط با توجه به مطالعات و تجارب موفق در کشورهای صنعتی جهان آیا نباید پیش از هر تصمیم‌گیری در توسعه اقتصادی کشور از تکرار عوارض مخرب و خسارت‌های احتمالی در کشورهای صنعتی پیشگیری کنیم؟ و آیا تخریب‌ها و نابودی خاک و رانش زمین و آلودگی و تجربه‌های تلخ از این دست که بر اثر جنگل تراشی و بهره‌کشی بی‌رویه از زمین‌های شمال رخ داده در کشور ما شواهد اندکی بوده است که به گفته عضو کمیسیون کشاورزی مجلس با تصمیم نادرست و غیرقانونی وزارت جهاد کشاورزی، ۱۲۰ هکتار از جنگل‌های اطراف شهر رشت نابود شود؟

عباس رجایی، نماینده اراک و کمیجان در این باره اظهار داشته است که طبق قانون حفاظت از جنگل‌ها و مراتع کشور و بند الف ماده ۲ آیین‌نامه اجرایی لایحه قانونی اصلاح لایحه واگذاری و احیای اراضی، واگذاری جنگل توسط هر مقامی مطلقاً ممنوع است. در حالی که وزارت جهاد کشاورزی بدون رعایت گردش کار لازم در سازمان جنگل‌ها و مراتع کشور و صرفاً با تقاضای استاندار گیلان و براساس صورت جلسه کمیسیون استانی طرح‌های غیر کشاورزی، ۱۲۰ هکتار از جنگل‌های اطراف شهر صنعتی رشت را برای احداث کارخانه پتروشیمی واگذار می‌کند. وی افزود: فرآیند تمامی این اقدامات و دستورات غیرقانونی با مقاومت برخی مسوولان وظیفه‌شناس و مدیران استانی و ارشد سازمان جنگل‌ها و مراتع مواجه می‌شود که مسوولان وزارت جهاد کشاورزی به جای تشویق مدیران دلسوز و اصلاح دستور خود، بر اجرای دستور مزبور تاکید و دستور عزل سریع مدیرکل منابع طبیعی استان گیلان و معاونان وی را صادر می‌کنند.

نماینده اراک و کمیجان در ادامه اعلام کرد؛ اینگونه تصمیمات غیر کارشناسی و خلق‌الساعه نه تنها به نابودی جنگل‌ها و مراتع کشور که از سرمایه‌های ملی محسوب می‌شود منجر می‌شود، کلیه مدیران و کارکنان این دستگاه‌های حفاظتی را بی‌انگیزه کرده و متجاوزین به جنگل‌ها و مراتع را جری‌تر می‌کند.

وی از مسوولان دستگاه‌های نظارتی از جمله دیوان محاسبات و بازرسی کل کشور برای رسیدگی به موضوع، درخواست مساعدت کرد. (در مورد اظهارات نماینده اراک و کمیجان رجوع کنید به روزنامه شرق ۱۰ خرداد ۸۶ و سایت آفتاب ۲۰ اسفند ۸۶)

در ایران چندی است که درختان کهنسال جنگلی قطع می‌شوند و اراضی آن یا به اراضی کشاورزی بدل می‌شوند و یا به چراگاه دام و یا به انواع شهرک‌های مسکونی و از همه بدتر و مخرب‌تر به کارخانه‌های صنعتی تبدیل می‌شوند.

این کارخانه‌ها که نه تنها

نواحی شمال و مرکز کشور را از نعمت باران محروم می‌کند بلکه به سبب انتشار انواع مواد سمی و خطرناک ناشی از فعالیت‌های پتروشیمی، خطر انتشار گازهای گلخانه‌ای و افزایش خشکی و دمای هوا را در کشور تشدید می‌کند. در حالی که ایران از دیرباز تاریخ در منطقه‌ای گرم و خشک واقع شده است. تجربه کنونی کشور استرالیا اکنون درس خوبی برای کسانی است که به ساخت و احداث جاده‌هایی چون تهران - شمال و یا توسعه صنایع در شمال کشور و یا گسترش کشاورزی در این نواحی اصرار دارند.

کشور استرالیا نزدیک به ۳ قرن پیش در جریان مهاجرت اقوام غیر بومی و بیگانه به این قاره و در شرایطی که از علم و دانش و آگاهی‌های زیست‌محیطی کنونی اثری در میان نبود، جنگل‌ها و درختان بومی استرالیا را به مزارع پهناور غلات بدل کرد. این جنگل تراشی‌ها طی سال‌های گذشته که به تخریب و نابودی درختان بومی در جنگل‌های استرالیا انجامید، اکنون سبب بروز خشکسالی‌های پی‌پی و گرمای بیشتر و بیشتر در منطقه شده و بنا بر تحقیقات انجام شده از سوی محققان دانشگاه کوئینزلند به عنوان فاکتورهای مهم در بروز تغییرات آب و هوایی شناخته شده است. تحقیقات نشان داده است که گیاهان و درختان بومی نقش مهمی در ایجاد تعادل هوا ایفا می‌کنند زیرا درختان بومی دارای ریشه‌های عمیقی هستند که این امر در درازمدت سبب افزایش میزان رطوبت و تبخیر آب در اتمسفر می‌شود. افزایش رطوبت سبب افزایش بارندگی در محیط‌زیست این درختان می‌شود و این چرخه به مرور تکرار می‌شود. به علاوه گیاهان بومی در مقایسه با غلات و انواع محصولات کشاورزی امواج کوتاه نوری را که از خورشید ساطع می‌شود کمتر به جو زمین بازتاب می‌دهند. این موضوع نیز خود سبب می‌شود دمای سطح زمین خنک‌تر شده و به شکل‌گیری

